

Sagsøgernes påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgerne medhold.
- Kommissionens afgørelse 2010/355/EU annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Der træffes sådanne andre eller yderligere foranstaltninger, som findes påkrævet.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har med dette søgsmål nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2010/355/EU af 25. juni 2010 om afvisning af at optage trifluralin i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF ⁽¹⁾.

Sagsøgerne har anført to anbringender til støtte for deres påstande:

For det første har de anført, at den anfægtede afgørelse er ulovlig, da den er støttet på og alene findes på grund af en ulovlig beslutning. Denne beslutning ⁽²⁾, 2007/629/EF ⁽³⁾, er den oprindelige beslutning om ikke at optage trifluralin, som er støttet på en vurdering af stoffet i henhold til artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/414 ⁽⁴⁾. Hvis beslutning 2007/629/EF ikke var blevet vedtaget ulovligt, ville den anfægtede afgørelse ikke eksistere.

For det andet har sagsøgerne gjort gældende, at den anfægtede retsakt i sig selv er ulovlig af selvstændige grunde. De har anført, at Kommissionen retligt fejlagtigt har begrundet den anfægtede retsakt med påståede hensyn til følgende:

- potentiel transport over lange afstande; i den forbindelse har sagsøgerne anført, at Kommissionen ikke har taget hensyn til oplysninger (manglende videnskabelig begrundelse) og at den har tilsidesat princippet om god forvaltningsskik og retten til forsvar. Desuden er Kommissionens holdning vedrørende transport over lange afstande efter sagsøgernes opfattelse udtryk for forskelsbehandling og uforholdsmæssig;
- toksiciteten for fisk; i den forbindelse har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionens konstateringer ikke understøttes af den videnskabelige begrundelse. Efter sagsøgernes opfattelse er den anfægtede retsakt endvidere uforholdsmæssig ved den måde, hvorpå den behandler det angivelige problem med hensyn til kronisk toksicitet

⁽¹⁾ Meddelt under nr. K(2010) 4199, EUT L 160, s. 30.

⁽²⁾ Anfægtet af sagsøgerne inden for rammerne af sag T-475/07, *Dow AgroSciences m.fl. mod Kommissionen*, EUT C 51, s. 54.

⁽³⁾ Kommissionens beslutning af 20.9.2007 om afvisning af at optage trifluralin i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF og om tilbagekaldelse af godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder dette aktivstof (meddelt under nummer K(2007) 4282), EUT L 255, s. 42.

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 91/414/EØF af 15.7.1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, EFT L 230, s. 1

Sag anlagt den 21. september 2010 — Evropaiki Dynamiki mod Domstolen

(Sag T-447/10)

(2010/C 346/89)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) (ved advokaterne N. Korogiannakis og M. Dermizakis)

Sagsøgt: Domstolen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Domstolens beslutning om ikke at antage sagsøgerens bud, der blev afgivet i forbindelse med offentligt udbud CJ 7/09 »Offentlige udbud vedrørende levering af tjenester på informationsteknologiområdet« ⁽¹⁾, og af alle Domstolens øvrige relaterede beslutninger, herunder beslutningen om at tildele de respektive kontrakter til de valgte tilbudsgivere
- Domstolen tilpligtes at betale 5 000 000 EUR til sagsøgeren i erstatning for det tab, som sagsøgeren har lidt som følge af den omhandlede udbudsprocedure.
- Domstolen tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning på 500 000 EUR for den skade, som sagsøgeren har lidt som følge af mistet mulighed og krænkelse af sagsøgerens omdømme og troværdighed
- Domstolen tilpligtes at betale sagsøgerens sagsomkostninger og udgifter i forbindelse med dette søgsmål, også hvis sagsøgeren ikke får medhold.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har i den foreliggende sag nedlagt påstand om annullation af Domstolens beslutning af 12. juli 2010 om ikke at antage sagsøgerens bud, som blev afgivet under den åbne udbudsprocedure CJ 7/09 for tjenester på informationsteknologiområdet, og om at tildele kontrakterne til de valgte virksomheder. Sagsøgeren har endvidere nedlagt påstand om erstatning for den skade, som selskabet angiveligt har lidt på grund af udbudsproceduren.

Sagsøgeren fremsætter til støtte for sine påstande følgende anbringender:

For det første gør sagsøgeren gældende, at den ordregivende myndighed har undladt at overholde princippet om forbud mod forskelsbehandling af tilbudsgiverne, eftersom flere af de valgte tilbudsgivere ikke opfyldte udelukkelseskriterierne, og dermed har tilsidesat finansforordningens ⁽²⁾ artikel 93 og 94, gennemførelsesbestemmelsernes artikel 133 såvel som princippet om god forvaltningsskik.

Sagsøgeren gør endvidere gældende, at Domstolen har tilsidesat bestemmelserne i finansforordningens artikel 100, stk. 2, i begge henseender, nemlig begrundelsespligten ved at nægte at give sagsøgeren en tilstrækkelig begrundelse eller forklaring. Navnlig blev de kvaliteter og relative fordele, som kendetegner det valgte bud, ikke tilstrækkeligt oplyst. Sagsøgerens bud blev alene givet en simpel teknisk karakter i henhold til hvert enkelt kriterium, ligesom der blev brugt vage vendinger, mens det for så vidt angår de antagne tilbudsgivere blot blev nævnt, at deres bud var af højere kvalitet.

Sagsøgeren gør for det tredje gældende, at Domstolen ikke har sikret en retfærdig behandling af alle udbudsgivere, da den indbød dem til at besøge Domstolens lokaler, eftersom dette ikke gjorde det muligt for dem at konkurrere på lige vilkår mod den virksomhed, som i sidste ende vandt udbudsrunderen.

Endelig gør sagsøgeren gældende, at Domstolen ved at anvende andre kriterier end dem, der er tilladt i henhold til finansforordningens artikel 138, og ved at behandle data, som ikke var blevet fremlagt af sagsøgeren selv med henblik på udbudsproceduren og ved at sammenblende udvælgelses- og kontrakttildelingskriterier og ikke anvende kriterier forbundet med tilbuddets økonomiske fordel, har tilsidesat finansforordningens artikel 97 og gennemførelsesbestemmelsernes artikel 138.

(¹) EUT 2009/S 217-312293

(²) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25.6.2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT 2002 L 248, s. 1).

Sag anlagt den 20. september 2010 — ClientEarth m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-449/10)

(2010/C 346/90)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ClientEarth (London, Det Forenede Kongerige), Transport & Environment (Bruxelles, Belgien), European Environmental Bureau (Bruxelles, Belgien) og BirdLife International (Cambridge, Det Forenede Kongerige) (ved S. Hockman, QC)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Annulatio af den anfægtede beslutning af 20. juli 2010 om det lovgivningsbestemte negative svar i henhold til

artikel 8, stk. 3 i forordning nr. 1049/2001 (¹), hvorved Kommissionen afviste at give sagsøgerne aktindsigt i visse dokumenter, der indeholdt miljøoplysninger.

- Kommissionen tilpligtes uden ophold eller redigering at give fuld aktindsigt i alle de udbedte dokumenter, der blev identificeret i forbindelse med dens vurdering af begæringen af 2. april 2010 og i den genfremsatte begæring af 8. juni 2010, medmindre den absolutte undtagelse i artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 1049/2001 finder anvendelse, og
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger i henhold til artikel 87 i Rettens procesreglement, herunder enhver intervenients sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med denne stævning har sagsøgerne i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af Kommissionens stiltende afslag på sagsøgernes begæring om aktindsigt i visse dokumenter vedrørende drivhusgasemissioner som følge af produktion af biobrændstoffer som fastlagt eller antaget af Kommissionen som led i udarbejdelsen af en rapport i henhold til artikel 19, stk. 6, i direktiv 2009/28/EF (²)

Til støtte for påstanden har sagsøgerne gjort følgende anbringender gældende:

For det første har Kommissionen tilsidesat artikel 7, stk. 3, og artikel 8, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001, idet den ikke gav en udførlig begrundelse for de fristforlængelser, som Kommissionen indrømmede den 27. april 2010 og den 29. juni 2010.

For det andet har Kommissionen tilsidesat artikel 7, stk. 1, og artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 1049/2001, idet den ikke gav en udførlig begrundelse for afvisning af aktindsigt i hvert enkelt dokument. Kommissionen afviste den 20. juli 2010 på datoen, hvor fristen i henhold til forordningen udløb, at udlevere de udbedte dokumenter og gav ingen begrundelse for denne undladelse, som det kræves i henhold til forordningen og retspraksis.

For det tredje har sagsøgerne gjort gældende, at sagsøgte har tilsidesat artikel 4 i forordning (EF) nr. 1049/2001, idet den ikke foretog en konkret og individuel bedømmelse af indholdet i hvert enkelt dokument. Kommissionen undlod inden eller senest den 20. juli 2010 på datoen for udløbet af forordningens frist at foretage eller bekendtgøre en individuel bedømmelse og afgøre, om dokumenterne eller en del deraf er omfattet af en undtagelse til hovedreglen, hvorefter alle dokumenter skal gøres tilgængelige.